

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 5. november 2024
Kontor: Straffuldbyrdeskontoret
Sagsbeh: Nikolaj Mielcke Siekstele
Sagsnr.: 2024-12918
Dok.: 3466037

Besvarelse af spørgsmål nr. 29 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 29 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. oktober 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Nick Zimmermann (DF).

Peter Hummelgaard

/

Thomas Jørn Rasmussen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 29 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, hvordan tolkebistand foregår i forbindelse med varetægtsfængsling og afsoning af dom generelt, herunder hvem der rekvirerer tolken, kan man f.eks. vælge sin egen tolk, hvem betaler tolken og hvor længe kan tolken benyttes osv.?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Direktoratet for Kriminalforsorgen har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra de to kriminalforsorgsområder (Kriminalforsorgen Øst og Kriminalforsorgen Vest). Direktoratet kan bl.a. på den baggrund oplyse følgende:

1. Kriminalforsorgens personale vurderer, om der er behov for tolkebistand i en given situation, jf. retningslinjerne i cirkulæreskrivelse nr. 106 af 22. december 2010 om tolkning.

Det er den enkelte institutions opgave i forhold til hver enkelt indsat udlænding at sikre sig, at den indsatte forstår, hvad der foregår i institutionen.

Institutionen vurderer i det enkelte tilfælde, på hvilket sprog den daglige mundtlige kommunikation med den indsatte udlænding om praktiske og retlige forhold skal foregå. Den indsatte har ikke krav på, at kommunikationen sker på dennes modersmål eller det sprog, den indsatte helst taler. Kommunikationen skal dog altid foregå på et sprog, som den pågældende med rimelighed forstår. Dette kan godt være dansk eller f.eks. engelsk, fransk eller spansk. Skal kommunikationen efter denne vurdering ske på et andet sprog end dansk, skal kommunikationen som udgangspunkt ske ved at benytte personale, der taler det valgte sprog. Medindsatte kan i disse tilfælde eventuelt også anvendes til tolkningen, såfremt den indsatte er indforstået hermed. Der er dog fokus på, at hverken personale eller medindsatte skal benyttes til at oversætte i situationer, hvor der kan forekomme retstab eller sundhedsrisici som følge af fejlbehæftet eller mangelfuld oversættelse – dette både af hensyn til de nævnte risici, men også af hensyn til fortrolighed.

Behersker hverken personalet eller eventuelt en medindsat det sprog, som kommunikationen skal foregå på, typisk den indsattes modersmål, benyttes som altovervejende

udgangspunkt en tolk fra den tolkefortegnelse, som Rigspolitiet har udarbejdet, og som anvendes af flere myndigheder på både justits- og udlændingeområdet. Tolkning kan både foregå ved fysisk fremmøde og via telefon.

Det er institutionens personale, som rekvirerer tolk, og som beslutter, hvilken tolk der skal anvendes. Indsatte hverken vælger eller har indflydelse på valg af tolk. Udgiften til tolk afholdes af institutionen.

Anvendelse af tolk vil efter en konkret vurdering navnlig kunne være nødvendig ved indsættelsen og i tilfælde, hvor den indsatte efter reglerne skal have adgang til at udtale sig, inden afgørelse træffes, f.eks. ved anvendelse af disciplinærstraf, udelukkelse fra fællesskab, overførsel fra åben til lukket institution og i forbindelse med frakendelse af udgangstilladelse. Herudover bør det særligt overvejes, om tolk – eventuelt efterfølgende – er nødvendig i tilfælde, hvor der er foretaget indgreb over for den indsatte, som har karakter af tvangsindgreb, f.eks. i forbindelse med visitation, anbringelse i sikringscelle, ved anvendelse af håndjern og i forbindelse med magtudøvelse i øvrigt. Endvidere kan der være særlig anledning til at overveje, om tolk er nødvendig i forbindelse med lægeligt tilsyn og behandling af indsatte.

Afgørelser mv., der meddeles skriftligt, affattes som udgangspunkt på dansk. Det er imidlertid også i disse tilfælde institutionens opgave at sikre sig, at den indsatte udlænding forstår afgørelsen. Den skriftligt meddelte afgørelse skal derfor i fornødent omfang ledsages af en mundtlig forklaring af afgørelsens indhold, herunder vejledning om eventuel klageadgang. Den mundtlige kommunikation sker på samme måde som angivet ovenfor.

Brug af tolk baseres i overensstemmelse med retningslinjerne i cirkulæreskrivelsen om tolkning således på en konkret og individuel vurdering af den enkeltes sprogkunderskaber, det emne, den givne kommunikation eller formidling skal omhandle, og mulighederne for oversættelse/tolkning ved hjælp af ansatte eller medindsatte.

2. Kriminalforsorgen stiller ikke tolk til rådighed ved besøg af en udefrakommende tredjepart. Hvis en anden myndighed, en samarbejdspartner, en besøgsven eller lignende ønsker at aflægge en varetægtsarrestant eller afsoner besøg, påhviler det den pågældende myndighed, samarbejdspartner mv. selv at sørge for nødvendig tolkebistand i forbindelse med besøget, ligesom kriminalforsorgen ikke stiller tolk til rådighed til besøg af privat karakter. Kriminalforsorgen kan dog være behjælpelig med at henvise til en tolk fra Rigspolitiets tolkefortegnelse.”